

עת"א 50700/06/16 - א ב נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 50700-06-16 ב(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
- זימונים ואח' 05 ספטמבר 2016

לפני כבוד השופטת מיכל ברנט
העותרים א ב (אסיר)

נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

נוכחים:

העותר וב"כ עו"ד אמיר נבון

ב"כ המשיב עו"ד מיה טריגר

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העתירות שמספריהן 50700-06-16 ו 50703-06-16 נמחקות.

ניתנה והודעה היום ב' אלול תשע"ו, 05/09/2016 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

מיכל ברנט , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

החלטה

העותר מרצה מאסר בן 30 חודשים שמנינם מיום 5.7.15 בגין מעשה מגונה, ניסיון למעשה סדום, תקיפה, כליאת שווא, הדחה בחקירה ואיומים, זהו מאסרו הראשון והוא מסווג לקטגוריה א' - עבריין מין ואלמ"ב.

העותר מלין על סירוב המשיב לשלבו בסבב חופשות.

לטענתו, הוא שוהה במר"ש בשל נכות של 100% שהינה תוצאה של פגיעת ראש קשה מתאונת דרכים שהתרחשה בשנת 2005 אשר השאירה אותה על אישיותו.

בכתב התשובה נטען כי נדרשת חוו"ד אלמ"ב והערכת מסוכנות מינית בשל הגדרתו של העותר.

ביום 22.3.16 מב"ן הסיר הפיקוח כך שיש להתייחס אליו כאל אסיר רגיל ועניינו הופנה לוועדת אלמ"ב.

ביום 5.6.16 התכנסה הועדה המשולבת וקבעה כי העותר ביצע מעשים משפילים ואכזריים משך שעות, כי הוא בעל קווי אישיות נוקשים, קורבניים, נהג באלימות במערכות יחסים קודמות כלפי בנות זוגו בשל דפוסי התנהגות אלימים, הוא מכחיש ביצוע עבירותיו וטוען כי העלילו עליו, אינו נוטל אחריות ולא שולב בטיפול.

מסוכנותו של העותר הוערכה כמסוכנות בינונית והוועדה לא המליצה על שילובו בסבב חופשות תוך ציון כי היא ערה למוגבלותו.

עוד ציינה הועדה כי תאונת הדרכים משנת 2005 ואירוע מוחי נטען בשנת 2010 לא מנעו מן העותר לבצע את העבירות בגין מרצה הוא מאסרו.

מסמכים ולפיהם טוען העותר כי עבר אירוע מוחי נוסף בשנת 2013 הוצגו בפני הועדה אשר סברה כי האירוע ה מוחי משנת 2013 אינו מפחית את מסוכנותו של העותר ועליו להשתלב בטיפול ייעודי בתחום האלמ"ב.

ועדת אלמ"ב שהתכנסה ביום 13.4.16 קבעה כי מגבלותיו של העותר לא מנעו ממנו לבצע את עבירותיו הקשות.

בדיון שהתקיים ביום 20.4.16 טען ב"כ של העותר כי אין בינו לבין המתלוננת כל קשר והוא מוכן לשהות במעצר בית מלא.

ביום 18.4.16 הוגשה תגובה נוספת של המשיב לפיה הועדה הייתה ערה למסמכים הרפואיים שהוצגו על ידי העותר,

מצבו הנפשי לא השתנה והוא מאופיין באותם דפוסים כך שאין במצבו הרפואי הנוכחי לאיין מסוכנותו.

ביום 14.6.16 נדונה עתירה על ידי כב' השופטת מרוז אשר החליטה כי יש לקבל חו"ד משלימה אשר תתייחס לקשר הסיבתי בין האירוע המוחי האחרון הנטען בשנת 2013 לבין הפחתה בסכנה מן העותר.

גורמי הרפואה חיוו דעתם כי העותר אינו סובל משיתוק ואינו זקוק לכיסא גלגלים, הוא אינו משתף פעולה בפיזיותרפיה, יציב המודינמית ונשימתית, עצמאי ומשתתף בחינוך ומחלות הסוכרת ולחץ הדם מאוזנות.

ועדת אלמ"ב התכנסה פעם נוספת ביום 14.8.16 וקבעה כי מדובר באסיר עצמאי בעל יכולות תפקודיות אשר בוחר ממניעיו לא לשתף פעולה ולהיטיב מצבו הרפואי, מצבו מאפשר תפקוד עצמאי ומסוכנותו בינונית.

הועדה לא המליצה על הוצאת העותר לחופשה.

תנאי ליציאה לחופשה הוא היעדר חמ"ן שלילי, טיפול ממנו נתרם האסיר והתנהגות חיובית בין כתלי בית הסוהר.

העותר לא עבר כל טיפול עד עתה וכבר מטעם זה היה מקום לדחות עתירתו לשילוב בסבב חופשות.

יחד עם זאת, בחנתי גם את התנהלותו של העותר אשר מאופיינת בכוחניות (ידיעה 437) וכן את הדו"ח החסוי של ועדת אלמ"ב אשר אף הוא מהווה מכשול בפני העותר לשילוב בסבב חופשות.

בנסיבות אלה, לא מצאתי כי החלטת המשיב הינה החלטה בלתי סבירה המצדיקה התערבות ביהמ"ש בה ולפיכך הנני דוחה את העתירה.

ניתנה והודעה היום ב' אלול תשע"ו, 05/09/2016 במעמד הנוכחים.

מיכל ברנט , שופטת